

[Leif Hermann]

udvidelse af virksomheden før udløbet af ankefristen i sagen, og finder ministeren det i overensstemmelse med intentionerne i miljøbeskyttelsesloven, at Miljøstyrelsen giver denne tilladelse, når udvidelsen er en del af en betragtelig udvidelse af virksomheden, der i øvrigt er omfattet af anmeldepligten i Sevesocirkulæret, samt at Miljøstyrelsen har handlet i overensstemmelse med Sevesocirkulæret, når man har undladt at anmode om indgivelse af den endelige risikoanmeldelse i forbindelse med udvidelsen?»

Begrundelse

Aarhus Oliefabrik A/S har planlagt en 50 pct.s udvidelse af virksomhedens proteinkoncentratanlæg – til i alt 75 mill. kr.

Århus Amtskommune har i en afgørelse af 12. september 1986 godkendt første etape af denne udvidelse.

Aarhus Oliefabrik er i det store og hele en ikkegodkendt virksomhed, opført før miljøbeskyttelsesloven. Virksomheden er anmeldelsespligtig efter Sevesocirkulæret på grund af virksomhedens ekstraktionsanlæg, hvor der anvendes store mængder eksplosionsfarlig hexan, og på grund af anvendelse af nikkelkatalysator.

Danmarks Naturfredningsforening, to beboerforeninger samt naboer har indgivet anke over Århus Amtskommunes godkendelse. Disse anker er nu reelt tilsidesat, idet Miljøstyrelsen har givet godkendelse af anlægget uden at ulejlig sig med at læse disse ankeskrivelser. Miljøstyrelsens afgørelse må betragtes som et angreb på miljøbeskyttelseslovens ankerrettigheder. Afgørelsen er ganske vist truffet på virksomhedens ansvar, men reelt vil det ikke være muligt for Miljøstyrelsen at omgøre afgørelsen.

Miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 4, siger: »Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan klagemyndigheden efter klagefristens udløb på begæring meddele tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.«

I den konkrete sag har Miljøstyrelsen givet tilladelse før udløbet af ankefristen, hvilket ikke ses at harmonere med loven.

Det er i det hele taget ganske mærkværdigt, at Miljøstyrelsen vil godkende, at en eksplosionsfarlig virksomhed som Aarhus Oliefabrik foretager væsentlige udvidelser af risikobetonede processer, uden at forlange

indgivelse af den endelige risikoanmeldelse. Herom hedder det i Miljøstyrelsens egen vejledning (nr. 3 1985: Pligter ved risikobetonede aktiviteter), at »... udvidelser eller ændringer af eksisterende virksomheder, der i medfør af miljøbeskyttelsesloven godkendes efter 1. maj 1984, skal som led i ansøgningen indsende den endelige anmeldelse.«(S. 14).

Miljøstyrelsens fremgangsmåde er ikke blot i strid med ånden i Sevesocirkulæret, men strider direkte imod Miljøstyrelsens egen vejledning.

Svar (11/11 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Ved skrivelse af 3. oktober 1986 søgte Aarhus Oliefabrik A/S om dispensation i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 4, til at påbegynde bygge- og anlægsarbejder, idet der forelå klager over Århus Amtsråds miljøgodkendelse af et anlæg til oplagring, opsækning og udlevering af sojaproteinprodukter. Begrundelsen herfor var, at betonsilonerne skulle støbes ved glideforskalling, der skulle være afsluttet inden vinteren.

Miljøstyrelsen meddelte en sådan dispensation den 7. oktober 1986, men blev af Danmarks Naturfredningsforening senere gjort opmærksom på, at dispensationen var blevet meddelt for tidligt, idet klagefristen ikke var udløbet. Som følge heraf fremsendte styrelsen en ny dispensation, dateret 20. oktober 1986, hvori den formelle fejl beklagedes. Denne nye dispensation, som blev givet efter fremkomst af samtlige klageskrivelser, er enslydende med den tidligere givne.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt den meddelte dispensation er i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens intentioner, skal Miljøstyrelsen udtale, at den konkrete udvidelse af virksomheden ikke er en industriel aktivitet i risikobekendtgørelsens forstand (bekendtgørelse nr. 204 af 1. maj 1984 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter).

Dispensationen adskiller sig således efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke fra andre tilfælde, hvor sådanne gives.

Dispensationen indebærer i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 6, i øvrigt